

Alfonso, Portugallie Regi, ejusque successoribus, facultatem concedit infidelium regna, principatus, terras, etc., conquirendi, et subjugandi

NICOLAUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI. AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Charissimo in Christo filio Alfonso, Portugallie et Algarbiorum Regi illustri,
Salutem et Apostolicam Benedictionem ¹

Nicolaus
V

Dum diversas, nobis licet immeritis superna providentia commissi Apostolicæ servitutis officii, curas, quibus quotidie Nos urgentibus angimur, sedula quoque hortatione pulsamur, in mente revolvimus, illam nobis potissime gerimus in præcordiis sollicitudinem, ut Christi nominis inimicorum rabies Christi fidelibus in orthodoxæ vilipendium fidei semper infesta reprimi, Christianæque Religioni valeat subjugari, ad id quoque cum rerum exoptulat opportunitas, nostrum liberum studium impendimus operose, necnon singulos Christi fideles, præcipue charissimos in Christo filios Reges illustres, Christi fidem professos, qui pro Æterni Regis gloria fidem ipsam defendere ac illius inimicos potenti student brachio expugnare, paterno prosequi teneamur affectu, singula quoque quæ ad hujusmodi salutiferum opus dicte videlicet defensionem, augmentationemque Religionis cooperari conspicimus, a nostra non immerito debent provisione procedere, Christi fideles quoque singulos ut vices suas in adiutorium fidei exigent, spiritualibus muneribus, et gratiis invitamus.

1. Sane sicut ex pio, christianoque desiderio tuo procedere conspicimus, tu Christi inimicos, Sarracenos videlicet, subjugare, ac ad Christi fidem potenti manu redigere intendis, si ad id tibi Apostolicæ Sedis suffragetur auctoritas. Nos igitur considerantes, quod contra Catholicam fidem insurgentibus, Christianamque Religionem extinguere molientibus, ea virtute, et alia constantia a Christi fidelibus est resistendum, ut fideles ipsi fidei ardore succensi, virtutibusque pro posse succinti detestandum illorum propositum, non solum obice intentionis contraire impediant, si ex oppositione roboris iniquos conatus prohibeant, et Deo cui militant, ipsis assis-

tente perfidorum substernant molimenta, nos, que divino amore communiti, Christianorum charitate invitati, officiique pastoralis astricti debito, ea quæ fidei, pro qua Christus Deus noster sanguinem effudit, integritatem, augmentumque respiciunt, nobis fidelium animis vigorem, tuamque Regiam Magestatem in hujusmodi sanctissimo proposito confovere merito cupientes, tibi Sarracenos, et Paganos, aliosque infideles, et Christi inimicos quoscunque, et ubicunque constitutos Regna, Ducatus, Comitatus, Principatus, aliaque Dominia, Terras, Loca, Villas, Castra, et quæcunque alia possessiones, bona mobilia, et immobilia in quibuscunque rebus consistentia, et quocunque nomine censeantur, per eosdem Sarracenos, Paganos, infideles, et Christi inimicos detenta, et possessa, etiam quæcunque, seu quorumcunque Regis, seu Principis, aut Regum, vel Principum Regna, Ducatus, Comitatus, Principatus, aliaque Dominia, Terræ, Loca, Villæ, Castra, possessiones, et bona hujusmodi fuerint, invadendi, conquerendi, expugnandi, et subjugandi, illorumque personas in perpetuam servitutem redigendi, regna quoque, Ducatus, Comitatus, Principatus, aliaque Dominia, possessiones, et bona hujusmodi, tibi et successoribus tuis Regibus Portugallie, perpetuo applicandi, et appropriandi, ac in tuos, et eorundem successorum usus, et utilitates convertendi plenam, et liberam, auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus facultatem, eandemque Regiam Magestatem tuam rogamus, requirimus, et hortamur attente, quatenus virtutis gladio præcinctus, ac forti animo præmunitus, pro divini nominis augmento, fideique exaltatione, ac animæ tuæ salute conquirenda, Deum præ oculis habens, in hujusmodi negotio, potentiam virtutis tuæ extendas, ut fi-

An. Chr.
1452

¹ Lour. Pires de Carvalho, loc. cit., pag. 282; *Bullarum collectio quibus Lusitanie Regibus, etc.*, pag. 10.

des Catholica, per tuam Regiam Magestatem contra inimicos Christi triumphum se reportasse censeat, tuque coronam aeternae gloriae, pro qua militandum est in terris, quamque promisit Deus diligentibus se, nostramque, et dictae Sedis benedictionem, et gratiam exinde valeas uberius promereri.

2. Nos enim, ut tu, ac dilecti filii nobiles viri Duces, Principes, Barones, Milites, aliquique Christi fideles tuam Regiam serenitatem, in hac fidei pugna concomitantes, seu imitantes, ac de bonis suis contribuentes, eo animosius, ferventiorique zelo opus hoc aggrediaris, ac illi aggrediantur, seu de bonis suis contribuant, aut mitant, ut praefertur, quo ex hoc tu, ac illi suarum animarum salutem consequi posse speraveris, ac illi speraverint, de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri et Pauli, Apostolorum ejus, auctoritate confisi, tibi, necnon omnibus, et singulis utriusque sexus Christi fidelibus tuam Magestatem in hoc fidei negotio concomitantibus, necnon illis, qui te personaliter comitari non voluerint, sed in subsidium juxta suarum facultatum, vel devotionis exigentiam miserint, seu de bonis eis a Deo collatis rationaliter contribuerint, ut confessor idoneus, quem tu ad hoc, et eorum quilibet duxeris, seu duxerint eligendum, plenariam remissionem omnium, et singulorum peccatorum, criminum, delictorum, et excessuum, de quibus tu, et illi corde contriti, et ore confessi fueritis, tibi, ac eisdem concomitantibus, quoties bellum aliquod contra praefatos infideles te, et illos inire contigerit, non concomitantibus vero, sed mittentibus, et contribuentibus, ut praefertur, in sinceritate fidei, unitate Sanctae Romanae Ecclesiae, ac obedientia, et devotione nostra, et successorum nostrorum Romanorum Pontificum canonice intrantium, persistentibus semel dumtaxat in mortis articulo concedere valeat, devotionis tuae eadem auctoritate indulgemus. Sic tamen quod idem confessor de his, de quibus alteri satisfactio impendenda eam tibi, concomitantibus, mittentibus, et contribuentibus, per te ac illos, si supervixeris, et illi supervixerint, aut tuos, vel illorum haeredes, si forte tunc transieris, seu illi transierint, faciendam injungat, quam tu, et illi, ac haeredes praefati facere te neamini, ut praefertur.

3. Et nihilominus si te, seu aliquos ex concomitantibus praefatis contra Sarracenos, et alios infideles hujusmodi, eundo, stando, vel redeundo, ab hoc saeculo migrare contigerit, te, ac eodem concomitantes in sinceritate, et unitate praedictis persistentes, purae innocentiae, qua, baptismo suscepto, extitisti, et illi extiterint, restituimus per praesentes.

4. Volumus autem quod omnia, et singula, quae Christi fideles ipsi te non concomitantes in subsidium tuum pro hujusmodi fidei negotio peragendo contribuerint, per Praelatos singulorum locorum in quibus contributiones hujusmodi pro tempore constitutae fuerint, leventur, et simul reponantur, tibi per securos nuntios, seu litteras cambiorum, sine quacumque diminutione, expensis, et salariis, rationabilibus in his laborantibus dumtaxat reservatis, et sub authentico computo transmittantur, quodque si Praelati ipsi, seu quicumque alii de summis in subsidium hujusmodi mittendis, quidquam praeter expensas, et salaria hujusmodi subtraxerint, alienaverint, seu in suos usus usurpaverint, seu fraudulenter, vel dolose subtrahi, alienari, seu usurpari permiserint, vel consenserint, ex communicationis, a qua praeterquam per Romanum Pontificum, seu in mortis articulo constituti, absolvi nequeant, sententiam incurrant eo ipso.

5. Caterum cum difficile foret praesentes litteras ad singula, in quibus de eis fides forsitan facienda fuerit, loca deferre, volumus, et dicta auctoritate decernimus, quod illarum transumptus, manu publici Notarii subscriptas, et sigillo alicujus Episcopalis, aut Superioris Curiae munitis, perinde plenaria fides adhibeatur, ac si originales litterae hujusmodi exhibite forent, vel ostense.

6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae concessionis, restitutionis, voluntatis, indulti, et decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Siquis autem hoc attentare presumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, et Pauli Apostolorum se noverit incursum.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicae millesimo quadringentesimo quinquagesimo secundo, quartodecimo kalendas Julii, Pontificatus nostri anno sexto (18 de junho de 1452).